

WURGANEMONEN

Tekst: Prof. Dr. Peter Wirtz

Foto: Oscar Ocaña

Vertaling: Han Witzel

Uit: Het Aquarium, september 2008

De Spanjaard Oscar Ocaña en de beide Nederlanders Jacobus den Hartog en Leen van Ofwegen, hebben nieuwe en uitzonderlijke zeeanemonen beschreven. Soorten van het geslacht *peronanthus* overgroeien hoornkoralen (*Gorgonaria*) tot op 85 tot 1500 m diepte. De voetschijf van de zeeanemoon groeit om de aftakkingen van een hoornkoraal en sluit zich tot een ring! Daar de hoornkoraal en de anemonen normaliter verschillend gekleurd zijn, ontstaan op deze manier kleurrijk gestreepte structuren, die aan de sjasliekstock doen denken. Voor de zeeanemonen schijnt er een duidelijk voordeel te zijn: doordat ze op de takken van de hoornkoralen vast gaan zitten, kunnen ze zich op een nieuwe, hoger gelegen positie vestigen. Maar hoe ziet de toekomst voor de hoornkoralen er dan uit? De wurganemonen wurgen het levende weefsel van de hoornkoraal en verdringen hem. Op het moment dat ze het weefsel van de hoornkoraal geëlimineerd hebben, hechten ze zich aan hun hoornvormige as. Daar ze hun gastheer behoorlijk beschadigen, moet men wurganemonen eigenlijk wel als parasieten van de hoornkoralen beschouwen.

Op de detailfoto ziet men, dat het weefsel van de hoornkoraal door de zeeanemoon volledig verdrongen wordt